

AZ ÁRPÁDFÖLD - CINKOTA – MÁTYÁSFÖLDI REFORMÁTUS EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA

XII. ÉVF. 2. SZÁM

2010. ÁPRILIS – JÚNIUS

Világfelforgató keresztyének

„Ezek, akik az egész világot felforgatták itt is megjelentek.” (Apcsel. 17,6/b)

Az idősebbek sokszor felsőhajtanak a világ történéseit, háborúit, erkölcsiségét, embertelenségeit szemlélve: „bezzeg a mi időnkben ilyen nem volt, ... mi lett ezzel a világgal?! - a feje tetejére állt minden”. De a fiatalabbak is sokszor találkoznak az élet kifacsart és elferdített dolgaival, elődeinktől örökölt rossz beidegződéseivel, igazságtalanságokkal, amire sokszor csak ezt szoktuk mondani: „ez van, ezt kell szeretni”. Az Apostolok Cselekedeteiről íródott könyv sehol sem említ ilyen hozzáállást a világ dolgaihoz. Páltól nem hallottunk ilyet, hogy „ez van ezt kell szeretni”, sem Pétertől azt, hogy „bezzeg a régi szép időkben”. Sőt ezek az emberek nem tudtak nyugton maradni, nem lehetett

„leállítani” őket. Mentek, szóltak, jeleket tettek, majd magyarázatot adtak: mindez Jézus nevében történik. Sokat hallottunk már arról a magyarázatról, amit a Biblia ebben a könyvben olyan sokat emleget: „megteltek Szentlélekkel”. Ez az a különös „hajtóerő”, amelynek segítségével szembe mertek szállni rosszul és hibásan működő gondolatokkal, szokásokkal, életfelfogással, hittel és cselekedetekkel. És erre nincs jobb szó, ez harc. Természetesen a másik oldalról azonnal megfogalmazódik a vád: ezek azok, akik az egész világot felforgatják.

Világfelforgató keresztyének? Hát van ilyen?! Mindkét szót jól ismerjük, de ebben az összefüggésben olyan furcsán hangzik. Vádként szólal

meg, mégis az apostolok számára dicsőséget jelentett.

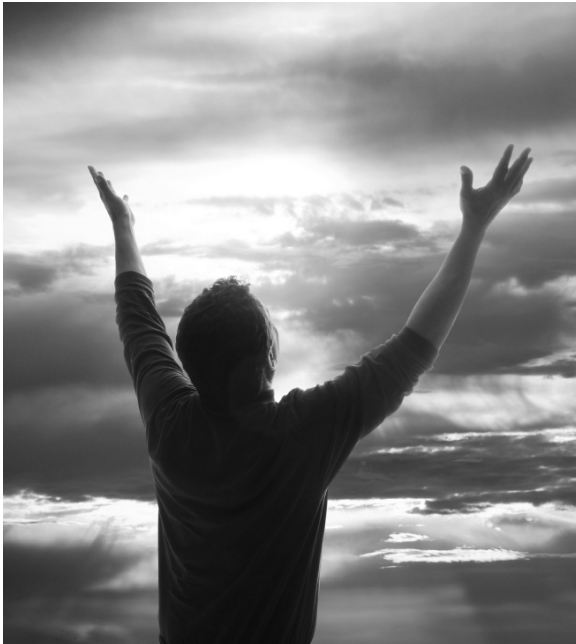
Világfelforgatók: olyan emberek jutnak eszünkbe, akik a feje tetejére állítják a világot, amolyan „egy bolond százat csinál” alapon. Azok, akik nyughatatlanul, életük árán is meggyőződésüket hirdetik és megvalósulásán fáradoznak, s közben semmilyen eszköztől sem riadnak vissza. Ma így nevezzük őket: fanatikusok, vagy terroristák.

Míg ettől elhatároljuk magunkat, a másik szó egészen a mienk. Keresztyének, azaz Krisztus követői, a békességen csendesen munkálkodók tábora. Akik szemle-sütve elviselik az igazságtalanságokat, tűrve a megaláztatást is, hiszen nem ebben a világban reménykednek. Ők az Isten országát várják.

De vajon ezt a két szót egymás mellé lehet tenni? És tartalmát össze lehet-e elegyíteni? A keresztyén embernek feladata lenne felforgatni ezt a világot? Persze, azért nem úgy mint a terroristák.

Ez a világ a feje tetején áll. Isten teremtett rendjétől messze távol, benne az ember maga is tótágast áll hamis elképzeléseivel, saját maga gyártotta isteneivel, bűneivel, erkölcstelen életével. Mi lenne, ha Valaki - és a magukat az Ő követőinek valló valakik - ezen a felfordult világon újra fordítanának egyet? Lehet, hogy a világ talpra állna? És ha maga Isten is ezen fáradozik, az ő követőinek nem ez lenne a feladata? Az Isten országát várni kevésnek tűnik. Azon munkálkodni is kell. Egy világfelforgató elszántságával, de mégis krisztusi szelídséggel...

*Bíró Botond
lelkipásztor*

Utazás visszatérés nélkül

„Igyekeztek bemenni a szoros kapun, mert mondom nektek, hogy sokan akarnak majd bemenni, de nem tudnak.” Lukács 13:24.

Képzeld csak el: Az a szerencse ér, hogy nyersz egy négyhetes világ körüli utat – beleértve a repülőút költségeit és az ötcillagos szállodában való elhelyezést annak minden tartozékával. Hurrá! A várakozás örömeivel telve szabadságot veszel ki, összepakolod a cókódokat, és becsekkolsz a reptéren. Hamarosan idegen tájak felé szállsz majd. De aztán ott állsz az indulási oldal biztonsági kapujának keskeny forgókeresztje előtt. Mielőtt áthaladnál rajta, le kell adnod összes csomagodat. Minden bőröndöt, utazótáskát, még a kézipoggyászt is. Semmi sem marad! Először mindent fel kell adnod, majd utána átmenned a keresztben. Nincs kivétel.

Hasonló a helyzet az Isten országába való bejutással. Mindent, amit a magunké, fel kell adnunk – le kell tennünk a keresztnél. Sokak számára a belépésnek ez a feltétele túlságosan szűk keretet szab. Beügyeskedni nem tudjuk magunkat!

Luther ezt írta: „A szoros kapu a hit, amely az ember kicsinné teszi, sőt megsemmisíti, úgyhogy arra kényszerül, hogy minden cselekedete miatt kétségbe essen, egyedül Isten kegyelmébe kapaszkodjon, és minden más dolgot elengedjen. Sokan jószerivel nagy zsákokba gyűjtik a jó cselekedeteiket, a vállukra vetik azokat, és így akarnak keresztülmenni. Ám éppoly kevésbé fognak tudni átférni, miként a teve a tűfokán.”

A meg nem bocsátott bűnök nem mennek át! Az öngazultság és a büszkeség nem megy át. A világ szeretete nem megy át. „Minden hegy és halom alászálljon... És megjelenik az Úr dicsősége...” (Ézsaiás 40,4-5.)

(Andreas Fett - Ethos)

Ma is gyógyít Isten?

A Biblia tele van csodálatos, szinte már hihetetlennek tűnő gyógyítással. Megtörténhetnek ezek napjainkban is? Vita van erről keresztény körökben. Sokan ma is úgy gondolják, hogy lehetségesek a gyógyítások most is, mások vélekedése szerint ez csak Jézus és az apostolok időszakában volt lehetséges. Nem szeretnék ebben állást foglalni, saját élményemet szeretném megosztani az olvasókkal.

Már késő serdülőkoromban jelentősebb fizikai megterhelés után jelentkezett az indokoltnál erősebb, heves szívverés, amely mindig magától elmúlt. Ez az időszak 29 éves koromig tartott, amikor már krónikus szívverési problémák jelentkeztek és kiderítették, hogy a szívritmuszavarnak egy speciális formájában szenvedek. Először pacemakert akartak beültetni, de Isten keze velem volt és a kontrollvizsgálat kiderítette, hogy erre nincs szükség és gyógyszerrel kezelhető. Többszöri próbálkozás után végül is a Sotalex mite nevű gyógyszerből kellett naponta 3x1 adagot szednem, ami egy elég erős gyógyszer. Normalizálódott a gyógyszereszedés mellett az életem, dolgozhattam, élhettem az életemet. Születtek gyerekeim, a munkahelyemen lépdeltem előre, rendszeresen úsztam, végeztem a dolgomat: boldog életet éltem Istennel.

Kevesen tudják, még kevesebben járnak a már 1997 óta, szerda esténként működő imaórára, ahova 2000-ben vettük fel az én gyógyulásomért való imádságot. Amikor kérések sorában erre került a sor többször átfutott rajtam, hogy ha szedem a gyógyszert, hogyan tud majd Isten meggyógyítani, van-e így értelme egyáltalán az imádságnak, de úgy döntöttük, hogy marad a kérés a listán. Szerdáról szerdára, hétről hétre, évről évre...

Minden rendben ment, amikor 2008 nyarán a berekfürdői gyülekezeti csendes héten jött egy sugallat, hogy kezdjek el ismét futni, ahogy azt 24–25 éves koromig több-kevesebb rendszerességgel tettem. Régebben próbáltam reggelente futni, de soha nem ment: egyszerűen nem mozogtak a tagjaim. Aztán Berekfürdőn elkezdtek, többed magammal és ráadásul reggel...Aztán ez beépült a hétköznapiakba is: egy héten kétszer háromszor is elmentem futni: 10-12 km-t hetente. Rögtön jelentkeztek a jótékony hatásai: nem fájt annyit a derekam, jobb lett a közérzetem. A gyógyszereszedés éve alatt sokszor jutott eszembe, hogy bevettem az esti gyógyszert? Régebben ha bizonytalan voltam bevettem akár a negyediket is csak minden rendben legyen. Ez adott biztonságot. A kérdések jöttek 2009 év eleji estéin is...Most elhagytam és másnap nem

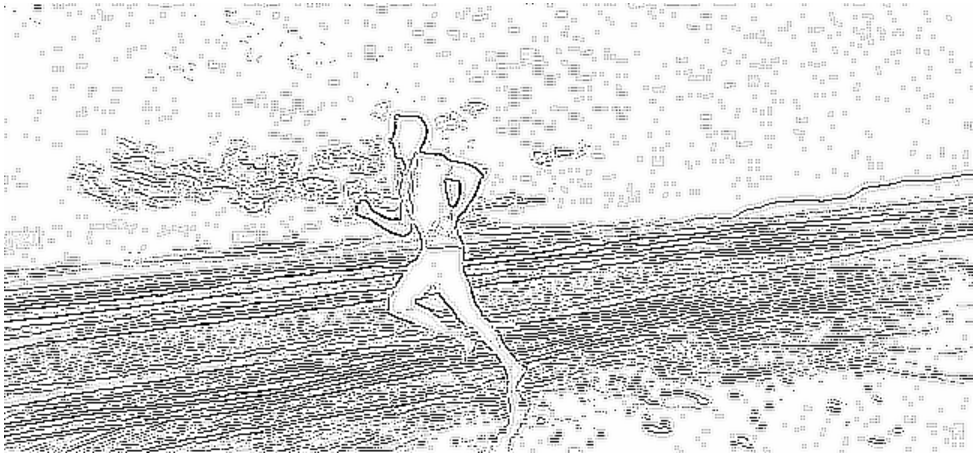
történt semmi....És akkor bátorságot kaptam: lehet, hogy csökkenthetem az adagot? Fokozatosan változtattam a gyógyszer mennyiséget: napi kettő, egy-nap-kettő-másik nap-egy-verzió majd a napi egy gyógyszeres variáció a rendszeres imádság, futás mellett. Természetesen azért az orvossal is egyeztettem.

Ennek eredményeképpen 2009 szeptemberétől leálltam a gyógyszerrel.... Nem mertem sokaknak elmondani, féltem, hogy csalódást okozok Istenben. Most 2010 júniusában már lemerem írni, hogy

meggyógyultam és nem hogy pacemakerre nincs szükségem, de egy szem gyógyszert sem kell beszednem. Továbbra is tart az imádság most már a hatalmas hálával. Folytatódik az emberi oldal is a rendszeres futással: idén áprilisban lefutottam testvéreimmel a 21 km-es félmaratoni távot.

Nagyon boldog vagyok, hogy tapasztalhatom Isten gyógyító hatalmát. És ez nem csak az én lehetőségem....

Pordán Ákos

Hírek gyülekezetünk életéből

Április

- 4. Húsvét első napja
- 5. Húsvét másodnapja – felnőttek konfirmációja
- 18. Fiatalok konfirmációja
- 30-2. Presbiterek csendeshétvégéje Mátraházán

Május

- 2. Gitáros istentisztelet Gáncs Péter Evangélikus Püspök és a Szélrózsa Band szolgálatával
- 13. A mennybemenetel ünnepe
- 23-24. Pünkösd
- 29. Sófár dicsőítő nap

Június

- 6. Gitáros istentisztelet – Esztergály Előd szadai beosztott lelkipásztor
- 21-25. A szombati ifjúsági csoport nyári csendeshete Királyréten

Ami még előttünk áll:

Július

- 4. Gitáros istentisztelet. Igehirdető Szetey Szabolcs segédlelkész.
- 7-10. Gyülekezeti hittantábor
- 18-23. Ifjúsági csendeshét Berekfürdőn.

Augusztus

- 1. Gitáros istentisztelet.
- 29. Gyülekezeti nap

Szeptember

- 5. Gitáros istentisztelet.
- 13-17. Gyülekezeti csendeshét Mátraházán.
- 18. Városmissziói nap a XVI. kerületben

Keresztésben részesültek:

Török Csongor Csanád	Horváth Dávid	Kiss Flórián
Maresquier Alex	Ferenczi Ádám	Ribarits Tamás
Tóth Melitta	Szóke Petra	Hodossy Gergely Attila
Herpai István	Szabó Barnabás	Izsoó Lázár
Bak Veronika	Bostyán Eszter Ágnes	
Palkó Dávid Ferenc	Jakab Johanna	<i>Felnőtt keresztség:</i>
Troszt Liza	Rák Ramóna	Izsoó Ferenc
Szabó Árpád Ervin	Szabó Zsófia	Izsoó Judit
Halmos Balázs	Bauer Léna Adél	

Házasságot kötöttek:

Marton András és Tarr Zsófia
 Tamás László és Miskó Livia
 Ferenczi Erik és Kovács Nikolett
 Farkas Csaba és Bodnár Katalin

Halottaink:

Jócsák Gyuláné	80 éves	Benkő Mózes	86 éves
Kardos Árpádné	89 éves	Czomba Miklós	86 éves
Szabó Viktorné	80 éves	Papp Ernő	79 éves
Druga Józsefné	96 éves	Faragó László	76 éves
Zoboki Sándorné	69 éves	Tóth Kálmán	74 éves
Hajdók Jánosné	94 éves	Csékó Lászlóné	80 éves
Czanik József	84 éves	Turi Józsefné	87 éves
Horváth Tiborné	82 éves	Domokos László	76 éves
Kovács Lajos	75 éves	Bíró Ferencné	85 éves
Széphelyi Judit	54 éves	Ibrányi Ferenc	68 éves

Konfirmáltak:

Bak Veronika

Herpai István

Krizsán Bence

Bajkó Tamás

Nagy Róbert

Puzder Bernadett

Sebestyén Regina Andrea

Köteles Szilvia

Jónás Orsolya Viola

Sütő Dávid

Székely Ferenc

Tikász Júlia

Matejcsok Dóra

Kicsi Dóra

Grencsó Illés

Szikszai Áron

Kovács Márk

Felnőttek:

Ádám Tibor

Fekete Emilia Ezera

Izsoó Judit

Izsoó Ferenc

Szathmári Edina

Marton András

Beszámoló a lelkészlakás felújításáról

A gyülekezet presbitériumának döntése alapján idén tavasszal elvégeztük a parókia külső szigetelését, homlokzatának felújítását. A közel harmincéves épület vékony falai nem biztosították a hatékony és gazdaságos fűtést. A felújítás költségeinek fedezéséhez jelentős összeggel járult hozzá kerületünk polgármestere. Az általa meghirdetett támogatásból 949375 Ft-ot használhattunk fel. A közel 2,5 milliós munka fennmaradó részét a gyülekezet adományaiból tudtuk fedezni, amelyekért ezúttal is köszönetet mondunk.

„Szent foci”

Az alábbi gondolatok nem most születtek, de futball VB idején, amikor kis hazánk jelentős százaléka a képernyők elé ragad – leginkább a hímnemű része – talán aktuális lehet. Az elmúlt iskolaévben középső fiúnk elkezdett fociedzésekre járni. Mivel még óvodás, ez ebben a korban még csak amolyan ismerkedés magával a sporttal, a szabályokkal, a labdával – és persze remek lehetőség, hogy egy 5-6 éves örökmozgó gyerkőc energiáit lekösse – ideig-óráig. Az edzések általában egy kis erőnlétfejlesztésből és abból állnak, hogy megtanulják, miként kell megszeliíteni azt a fránya gömböcöt, és persze magából a JÁTÉK-ból, amikor csapatokban egymás ellen is kipróbálhatják magukat.

A szülők is ott lehetnek az edzéseken, és sokszor én is élvezettel néztem, hogy bár még kevés tudással, de annál nagyobb lelkesedéssel vetették bele magukat a játékba. Ezeken az alkalmakon jöttem rá arra, hogy a gyerekek viselkedése a pályán mennyire hasonlít időnként arra, ahogyan mi „nagyok” viselkedünk Isten népeként, gyülekezeti tagként.

Miről is van szó? Egy focimeccsen – általában – a cél a győzelem, a labda eljuttatása a kapuba, a gól. Ezeknél a gyerekeknél, koruknál fogva, még nem igazán alakult ki a csapatszellem, és nekik sokszor inkább

más cél lebegett a szemük előtt: a LABDA! Azt kergették, szerették volna minél többet birtokolni, még akár annak az árán is, ha a csapattárstól veszik is el. Ez sokszor produkált vicces jeleneteket a pályán: egy kupac gyerkőc a terem egyik sarkában a labda körül, ami szinte elveszik a sok apró láb között. Aki már kicsit idősebb volt, és rájött, hogy lehet passzolni is, nos azok szinte verhetetlennek bizonyultak, mert rájöttek a „titokra”: együtt sokkal könnyebb. Láthattunk azonban olyat is, hogy aki éppen küzdött az ellenféllel – akik persze többen voltak – annak nem segítettek a társai, mert nem gondolták, hogy esetleg úgy hamarabb célt érnek.

Nem ismerősek ezek a képek máshonnan, más élethelyzetekből? Miként viselkedünk közösségeinkben, hogyan „játsszunk”, mi a célunk? A

labdát akarjuk birtokolni, vagy rájöttünk már arra, hogy nem tudunk mindent mi megoldani, mert az ellenfél erős, egyedül kevesek vagyunk. „Passzolni” kell, mert másként nem működik Krisztus teste. *„Márpedig az Isten rendezte el a tagokat a testben, egyenként mindegyiket, ahogyan akarta. Ha pedig valamennyi egy tag volna, hol volna a test? Így bár sok a tag, mégis egy a test. Nem mondhatja a szem a kéznek: „Nincs rád szükségem”, vagy a fej a lábaknak: „Nincs rátok szükségem!”*” (1.Kor.12:18-21.)

Ha pedig azt látjuk, hogy a másikat körbevette az ellenség, nehéz helyzetbe került, akkor ne távolról figyeljük a küszködését, hanem

erőnkhez képest tegyük meg a lehető legtöbbet társunk megsegítésére. *„És így ha szenved az egyik tag, vele együtt szenved valamennyi”* (1.Kor. 12:26.)

Legyen hát nyitott szemünk, fülünk és lelkünk arra, hogy igazi csapatként tudjunk együtt dolgozni Isten országának építésén.

„az igazsághoz ragaszkodva növekedjünk fel szeretetben mindenestől őhozzá, aki a fej, a Krisztus. Az egész test pedig az ő hatására egybeilleszkedve és összefogva, a különféle kapcsolatok segítségével, és minden egyes rész saját adottságának megfelelően működve gondoskodik önmaga növekedéséről, hogy épüljön szeretetben.” (Efézus 4:15-16.)

Tárnai Zoltán

Királyréti csendeshét

2010. június 21. és 25. között öt napot töltött a mátyásföldi református gyülekezet egyik ifjúsági csoportja a királyréti erdei oktatóközpont szálláshelyén. A vonattal majd kisvasúttal utazó csapat borús időben, szemerkélő esőben érkezett meg. Még két napig esett, majd lassan javulni kezdett az idő. A lelkesedést azonban semmi nem törhette meg. Reggelit és vacsorát saját magunk készítettünk, ebédelni egy közeli étterembe jártunk. Reggeli után, valamint este vacsora után tartottuk beszélgetéseinket, ifjúsági bibliaóráinkat. Egész héten Dávid király életét követtük nyomon, és vontuk le annak „tanulságait”. Délutánonként az egész közösséget megmozgató számháborúra, sétára, vagy éppen egy egész napos kirándulásra került sor. Felmásztunk Nagy-Hideg-hegyre, ahonnan belátni az egész Börzsönyt. Este az alkalmak után közös vidám játék következett, sokszor éjfélig, majd a hihetetlenül hosszú „ki alszik kevesebbet” éjszakák, sok-sok beszélgetéssel. Kicsit elfáradva ugyan, de számtalan élménnyel indultunk pénteken hazafelé a 35 fős csapat az ismét szemerkélő esőben.

Bíró Botond lelkész/táborvezető

AZ ÁRADAT

Sok volt az égi áldás
megárasztott folyót kis
patakot – tavat.

Hinni csak Istenben
szabad!

Viszi a víz a házat, kidönt
ő évszázados fákat –
s mindent mi útjába kerül.
Istenhez imádkozz! „szépen,
magyarul – tisztán – emberül”.
A sok panasz és jajszó –
túlmege az égig,

káromkodás nélkül – fel
az Istennek füléig.

Gondold el ember te
mit tettél a rádbízott
természettel? –

Mindenkor – mindig – jó sáfára
voltál?

Káinnak füstjétől kormos
lett az oltár!

Imával munkálgodj! – Amíg
el nem viszi a víz –
kezedből a zsolttárt.

Sifter István

„Ha valaki szomjazik, jöjjön hozzám, és igyék! Aki hisz énbenem, ahogy az Írás mondta, annak belsejéből élő vizet folyamainak ömlenek!” János 7:37

Gyülekezeti alkalmaink

Mátyásföld:

Istentisztelet

Vasárnap 10.30 óra

(Az istentisztelet idején a gyülekezeti házban van gyermekfelügyelet)

Biblióra:

Csütörtök 18.00 óra

Ifjúsági óra (30 év fölött)

Vasárnap 17.00 óra

Ifjúsági óra (20-35 évesek)

Péntek 18.00 óra

Ifjúsági óra (13-18 évesek)

nyári szünet – első alkalom:
szeptember 10. 17.00 óra

Fiatal Házások Köre

Minden hónap második vasárnapján
17.00 óra

Imaóra

Szerda 18.00 óra

Gitáros istentisztelet

Minden hónap első vasárnapján
17.00 óra

Mátyásföld:

Felnőttek konfirmáltak és érdeklődők bibliaórája:

Minden hónap első hétfőjén
19.00 óra

Árpádföld: (1162 Menyhért u. 42.)

Istentisztelet

Vasárnap 9.00 óra

Biblióra

Péntek 17.00 óra

Hivatali idők:

Hétfő: 10-12 óra

Csütörtök: 10-12, 16-18 óra

Cím:

Budapest 1165 Baross Gábor u. 23.

Telefon: 403-6855, 06/30-867-89-68

E-mail: matyasfold@bpeszak.hu